

[Asger Jensen.]

tiske ordfører var inde på, at det hænger i høj grad sammen med, hvordan hovedstadsordningen kan blive. Det er jo ikke altid, det er helt umiddelbart indlysende, at det er udflytterkommunerne, der har råd til at betale det meste. Vi ved alle, at udviklingskommunerne godt kan være de dyreste, og der ses jo også en del af den foreliggende statistik over beskatningsprocenter; så det er ikke alt for klart, om det er det helt rigtige resultat, men der er på den anden side vel heller ingen, der mener, at det er muligt at stille et forslag til en bedre løsning i den overgangsperiode, vi nu står i.

Idet jeg også vil håbe, at der vil komme en klaring på hele problemet om hovedstadsområdet, så det virkelig giver et grundlag for, hvordan dette samarbejde skal finde sted, og hvordan de økonomiske byrder skal fordeles i dette område, kan jeg også tiltræde, at vi forlænger denne lov i to år, og så håber jeg, at vi ikke alene for hovedstadsområdet, men også for de andre områder i landet, der er tale om, får en endelig og solid ordning.

Holger Hansen: Mit partis ordfører, hr. A. Chr. Andersen, har ikke kunnet være til stede i dag, og jeg skal derfor på venstres vegne gøre nogle få bemærkninger om det foreliggende lovforslag.

Det er med nogen reservation, vi kan anbefale dette forslag. Vi finder, at denne lovgivning er foreldet og måske — som også tidligere ordførere har været inde på det — for visse kommuner direkte urimelig. Når jeg alligevel kan anbefale, skyldes det, at vi nu står umiddelbart foran en ændring af byrdefordelingen i forbindelse med kommunalreformen, og vi må give ministeren ret i, at tidspunktet for ændringer nu i denne lovgivning må være ubelejligt. Vi burde efter venstres opfattelse have ændret denne lovgivning for to år siden. Nu må ændringen altså vente, indtil den hele sag kan blive klaret under ét. Og det bør så

være sidste gang at vi har denne specielle lov til behandling.

Også hovedstadsområdet må jo med i reformerne, vore kommunalreformer, og også jeg vil gerne ved denne lejlighed efterlyse et ministerord desangående.

For de andre områders vedkommende uden for hovedstadsområdet, der er indbefattet i denne lovgivning, ja, da vil klaring vel komme automatisk i løbet af de halvandet år fra nu af og indtil 1970, hvor den nye kommunalreform skal være ført ud i livet for disse områders vedkommende, og hvor vi jo har fået løfte om, at også byrdefordelingen på disse punkter skal være afklaret.

På trods af disse reservationer vil jeg altså gerne anbefale lovforslaget til en hurtig behandling i tinget.

Niels Helveg Petersen: Mit parti stemte sidst for en forlængelse af denne lovgivning. Vi gjorde det uden begejstring og i en vis tillid til, at problemet måske kunne have været løst til i dag. Vi er imidlertid klar over, at tidspunktet ikke er til at ændre i loven — dels fordi byrdefordelingsspørgsmålet er til forhandling og til løsning, og dels fordi der foregår forhandlinger om en hovedstadsordning — og er af den opfattelse, at hvis ordningen skal forlænges, så må man forlænge den uændret, samt at eventuelle smålapperier på en ordning, der som denne i sig selv er et lapperi, kun vil gøre ondt værre.

Jeg skal ikke optage nogen stor diskussion om hovedstadsordningen, kun til ministerens orientering sige, at mit parti er tilhænger af, at folkettinget om fornødent kommer og hjælper med at etablere et organ i hovedstadsområdet med virkelig autoritet til at gennemføre en stærk forbedring bl. a. af planlægningen i hovedstadsområdet. Jeg ønsker ikke, at ministeren skal være uvidende om dette synspunkt.

Jeg kan anbefale forslaget til hurtig behandling og vedtagelse.